

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kúchlerové, Ph.D., a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **L. N.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královehradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. dubna 2023, č. j. KUKHK-27351/DS/2022/Kj,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2023, č. j. KUKHK-27351/DS/2022/Kj, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 10 800 Kč k rukám zástupce žalobce, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 9. 6. 2023 podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí (dále jen

„napadené rozhodnutí“), které mu bylo téhož dne doručeno a kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Trutnov (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 5. 2022, č. j. MUTN 45045/2022, sp. zn. 2022/905/SPR/SMM (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).

2. Prvoinstančním rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl námitky proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a potvrdil provedený záznam 12 bodů.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalovaného

3. Žalobce předně namítl, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na příložené rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, či rozhodnutí Městského úřadu Černošice, č. j. MUCE 20786/2019 SO, vydaná ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená praxe správního orgánu, kdy se správní orgán na základě podaného odvolání zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobný postup podle žalobce vyplývá i z rozhodnutí dalších správních orgánů, konkrétně z rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, či z rozhodnutí Magistrátu města Kladna č. j. ŘP/741/19-16/Ka (pozn. soudu – žalobce ohledně všech uvedených rozhodnutí v žalobě ani neuvedl správní orgán, který je vydal; soud proto v tomto směru vycházel z rozhodnutí příložených k žalobě). Žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, která by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Není proto dle názoru žalobce správné, aby totožný správní orgán, pouze s jinou místní působností, rozhodoval a postupoval odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.
4. Dále žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáváno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze dle žalobce pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Pro ilustraci žalobce poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901, a série GF/2013, č. bloku F 0832677, která nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu podmínku dostatečné individualizace skutku. Naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, č. bloku C 1404971, je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Z rozhodnutí by dle žalobce měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Argumentace, že přestupce dal svým podpisem souhlas s tímto druhem projednání a se správností daného rozhodnutí, je dle žalobce chybná. Dle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí správního orgánu odpovídal přestupce, stejně tak po něm nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat jeho nápravu.

5. V žalobě bylo obecně uvedeno, že podklad není způsobilý pro zápis bodů zejména v případech, kdy není z vydaného rozhodnutí zřejmé, že přestupce porušil danou povinnost, například pokud v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není z popisu přestupku zřejmé, že přestupce svou povinnost porušil za jízdy a jako řidič motorového vozidla. O nezpůsobilý podklad se dle žalobce jedná i tehdy, pokud z rozhodnutí není zřejmé, kde mělo ke spáchání přestupku dojít, a není tak možné vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Údaje v rozhodnutí by rovněž měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Pokud tomu tak není, nelze dle názoru žalobce na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče.
6. Žalobce následně specifikoval své výhrady k jednotlivým pokutovým blokům.
7. V případě pokutového bloku ze dne 7. 1. 2022 má za to, že se **žalovaný nedostatečně vypořádal s rozporu mezi jednotlivými částmi pokutového bloku, tak jak mu bylo uloženo v rozsudku** Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 1. 2023, č. j. 30 A 45/2022-59. V předmětném rozsudku bylo konstatováno, že vyvstaly důvodné pochybnosti, že obsah části A pokutového bloku č. S 2845451 není shodný s obsahem části B, kterou žalobce během jednání předložil, neboť se žalobci podařilo zpochybnit podklad posledního záznamu do bodového hodnocení řidiče.
8. Žalovaný si nicméně i v napadeném rozhodnutí trvá na názoru, že část A příkazového bloku č. S 2845451 je způsobilá být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, a konstatuje, že žalobce předmětný příkazní blok na místě podepsal a uhradil, a tedy s projednáním věci souhlasil, čímž *de facto* zpochybnil názor soudu vztahující se k nesouladu žalobcem předložené části B s obsahem části A pokutového bloku č. S 2845451. Dle žalobce tuto skutečnost nelze dovozovat v okamžiku, kdy není možné jednoznačně prokázat, že část B příkazního bloku, se kterou disponuje žalobce, obsahuje tytéž údaje jako část A.
9. Ověřitelnost, zda se jedná o stejné části jednoho příkazního bloku, by měla být dostatečná např. z podpisu policisty na nepropisovací části. Žalobce zcela jistě nemá důvod předkládat jiné části jiných příkazních bloků, kdy k nim jako cenině nemá přístup. Absence čísla příkazního bloku je spíše onou pochybností, kterou žalovaný nevyvrátil a která nemůže jít k tíži žalobce.
10. Ve vztahu k devíti pokutovým blokům ze dne 18. 2. 2019, 11. 4. 2021, 2. 12. 2020, 4. 7. 2019, 24. 10. 2018, 26. 3. 2018, 5. 1. 2017, 29. 12. 2015 a 22. 4. 2014 žalobce shodně namítal, že v nich není přesně zjištěna osoba přestupce, neboť údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například rodné číslo a datum narození. Nedostačující je dle popisu rovněž ověření totožnosti. Dále v nich není přesně a přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Jednoznačně stanoveno není ani místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce i název ulice, kde mělo k přestupku dojít, není uveden úplně, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. To platí i pro právní kvalifikaci této povinnosti, zapsanou ve zkratkovitém

zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná. To samé neuvedení celé právní normy je namítáno i u právní kvalifikace přestupku, kdy tento údaj je kromě toho také částečně nečitelný. V pokutových blocích není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně, či z nedbalosti. Není z nich zcela zřetelná výše uložené sankce. Jednoznačně není zaznamenáno ani místo, kde byly pokutové bloky vydány. Není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem je uvedeno tak, že znemožňuje přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

11. Závěrem žalobce namítl, že přestupky nejsou v pokutových blocích označeny konkrétně a individualizovaným popisem jednání, nejsou tak způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, v tomto směru odkázal i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39. Přestupky tak dle žalobce nejsou konkrétně vymezeny a nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.
12. Z uvedených důvodů zdejšímu soudu navrhl, aby zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k novému projednání. Též požaduje zrušení prvoinstančního rozhodnutí a žádá o nové projednání žalobcem podaných námitek proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení.
13. **Žalovaný** ve svém vyjádření ze dne 26. 6. 2023 nejdříve shrnul přestupky a bodové záznamy, na jejichž základě žalobce dovršil počet 12 bodů v registru řidičů. Žalovaný plně odkázal na napadené rozhodnutí, kde se věci podrobně zabýval.
14. K přestupku ze dne 7. 1. 2022 uvedl, že pokutový blok č. S 2845451 byl posouzen na základě podnětu k přezkumnému řízení a Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje ve svém sdělení ze dne 9. 3. 2022, č. j. KRPH-17279-7/ČJ-2022-0500DP, nedošlo k závěru, že by pokutový blok byl vydán v rozporu s právními předpisy. V daném případě se žalobce rozhodnutí v blokovém řízení podrobil, souhlasil s údaji v bloku uvedenými, což i stvrdil svým podpisem.
15. Po rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové žalovaný dne 1. 3. 2023 požádal právního zástupce žalobce o předložení předmětné části B, která byla doložena na soudním jednání dne 24. 1. 2023. Ten žalovanému dne 28. 3. 2023 předložil ověřenou kopii, která byla ověřena dne 10. 3. 2023, s tím, že originál žalobce založil. Tento postup byl shledán účelovým s cílem znemožnit případné znalecké zkoumání.
16. Stejně tak žalovaný požádal soud o poskytnutí podkladu ze soudního spisu, nicméně přípisem ze dne 17. 3. 2023 mu bylo sděleno, že ve spisovém materiálu je založena pouze kopie části B, neboť originál byl vrácen žalobci po skončení jednání a je tedy nutné se obrátit přímo na žalobce.
17. Dále žalovaný požádal Policii ČR o nové posouzení věci, tj. části B pokutového bloku, ta ve svém vyjádření ze dne 24. 3. 2023, č. j. KRPH-32282-2/ČJ-2023-0500DP, uvedla, že od předběžného posouzení ze dne 9. 3. 2022 se nezměnily žádné skutečnosti v dané věci, originál části A č. 2845451 je stále stejný a na věci nemůže nic změnit ani skutečnost, že část B, se kterou disponuje přestupce, je v současné době z jakéhokoli důvodu již nečitelná. Jedná se o propisovací část bloku, na které není propisovací pouze kolonka č.

10 a 11, ty jsou stále na předložené kopii čitelné. Vzhledem k tomu, že na předložené kopii části B, není viditelné ani číslo bloku, tak nelze věrohodně posoudit, zda se jedná o tentýž blok. Dále Policie ČR předložila úřední záznam ze dne 23. 2. 2022, č. j. KRPH-17279-5/ČJ-2022-050041, ve kterém policisté popsali průběh řešení přestupku, které bylo ukončeno vydáním předmětného pokutového bloku.

18. V rámci soudního jednání žalobce předložil část B pokutového bloku, v něm nejsou vyplněny kolonky pod číslem 1-9, ale absentuje též číslo bloku, který by měl být opatřen. Jde o číslo, které je vtištěno na pokutovém bloku již z tiskárny, nedoplňuje se psacím prostředkem a je tudíž nemožné, aby chybělo nebo aby vlivem mastnoty vymizelo. Již z laického pohledu je zřejmé, že se nejedná o část B k uvedenému bloku A, který je založen ve spisovém materiálu.
19. Dále žalovaný uvedl, jaké náležitosti obsahují pokutové bloky ze dne 11. 4. 2021, 2. 12. 2020, 24. 10. 2018 a 26. 3. 2018.
20. Závěrem žalovaný prohlásil, že se zabýval náležitostmi všech podkladů, na základě kterých došlo k záznamu bodů v registru řidičů, kdy bylo postaveno na jisto, že údaje uvedené v podkladech odpovídají skutečnostem uvedeným v pravomocných rozhodnutích ve formě pokutových bloků a rozhodnutí ve správním řízení. Též má za to, že k řízení odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání. S ohledem na to považuje napadené rozhodnutí za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem. Vzhledem k tomu navrhnul, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

III. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když účastníci řízení s tímto postupem krajského soudu souhlasili. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům
22. **Žaloba je důvodná.**
23. Krajský soud ze správního spisu ověřil následující skutečnosti. Žalobce podal dne 28. 1. 2022 písemné námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Od počátku tvrdil, že přestupek dne 7. 1. 2022, na jehož základě mu byly v bodovém hodnocení řidiče připsány dva body, čímž dovršil počet 12 bodů, nespáchal, a tudíž záznam bodů na základě pokutového bloku č. S 2845451 je nesprávný.
24. Dne 16. 2. 2022 vydal prvoinstanční správní orgán usnesení, kterým postoupil pokutový blok č. S 2845451 Krajskému ředitelství policie Královéhradeckého kraje k přezkumnému řízení.
25. Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje poté ve sdělení ze dne 9. 3. 2022 uvedlo, že pokutový blok č. S 2845451 nebyl vydán v rozporu s právními předpisy, a vzhledem k tomu rozhodlo, že přezkumné řízení nezaahájí. Dále ve sdělení uvedlo, že „*přestupce na místě příkazový blok podepsal, čímž souhlasil s projednáním v příkazním řízení na místě a potvrdil i správnost vypsanych údajů na bloku, kde je mimo jiné uvedeno, že při řízení vozidla držel v ruce mobil a telefonoval.*“

26. Dne 3. 5. 2022 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, jímž námitky žalobce zamítnul a potvrdil záznam 12 bodů v registru řidičů.
27. Žalobce ve svém odvolání prakticky zopakoval námitky, jež uplatnil v řízení před správním orgánem prvního stupně. Tvrdil, že policista zasahující ve věci přestupku spáchaného 7. 1. 2022 jej uvedl v omyl ohledně „vybodování“, neboť ho ujistil, že pokud bude souhlasit s projednáním přestupku na místě, nedosáhne ještě hranice 12 bodů. Žalobce také v odvolání dodal, že podal podnět k prošetření ke Generální inspekci bezpečnostních sborů.
28. Žalobce dále podal stanovisko formou přípisu, kterým reagoval na sdělení Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, v němž v několika bodech uvedl tytéž námitky, jež jsou obsaženy v žalobě. Dodal ještě, že při projednání přestupku příkazem na místě dne 7. 1. 2022 nebyl policistou poučen o nemožnosti následné obrany proti takovému rozhodnutí.
29. Dne 21. 7. 2022 pak žalovaný vydal rozhodnutí č. j. KUKHK-21257/DS/2022/Kj, kterým odvolání žalobce zamítnul a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 1. 2023, č. j. 30 A 45/2022-59, a to na podkladě skutkových zjištění, která soud učinil při jednání konaném dne 24. 1. 2023.
30. Žalobce předložil soudu při jednání část B pokutového bloku ze dne 7. 1. 2022, jejíž podoba ovšem nekoresponduje s částí A tohoto pokutového bloku založenou ve správním spise, se kterou by ale měla být obsahově v zásadě totožná. Tak tomu však v posuzované věci nebylo. Na části B předně absentovalo číslo bloku, respektive na něm bylo uvedeno pouze velké písmeno S. Na části B zmíněného pokutového bloku dále absentovalo vyplnění všech kolonek, vyjma kolonky č. 10, tj. označení správního orgánu, kde je uvedeno jméno, příjmení, hodnost zasahujícího policisty a otisk úředního razítka Policie ČR, a kolonky č. 11, tj. souhlas s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrzení, že údaje na bloku souhlasí, kde je uvedeno datum a podpis žalobce. Prostým porovnáním obou částí pokutového bloku šlo dle soudu dále naznat, že podpis žalobce na části A se (byť nikterak výrazně) odlišuje od podpisu na části B, totéž bylo možné konstatovat ohledně podpisu zasahujícího policisty. Navíc žalobce tvrdil, že jeho pravým podpisem je opatřena pouze část B, podpis na části A nemá být jeho. Též uvedl, že i část B pokutového bloku původně vyplněna byla, ale protože ji měl hozenou v koši, došlo možná vlivem nějaké mastnoty či něčeho jiného k tomu, že údaje na ní nejsou čitelné. Proto soud žalobou toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení, neboť z dokazování vyplynulo, že mohlo dojít k manipulaci s pokutovým blokem v neprospěch žalobce a že obsah části A předmětného pokutového bloku založené ve správním spise nemusí odpovídat skutečnosti. V dalším řízení uložil žalovanému povinnost objasnit shora uvedené a popsané rozpory a nejasnosti ohledně části A a části B předmětného pokutového bloku ze dne 7. 1. 2022, v důsledku tedy řádně a dostatečně zjistit skutkový stav věci. Jaké důkazní prostředky a jaký procesní postup ke splnění tohoto závazného právního názoru soudu k tomu má žalovaný využít, nechal na něm.
31. Jak již bylo výše uvedeno, žalovaný po vydání předmětného rozsudku dne 1. 3. 2023 požádal právního zástupce žalobce o předložení části B pokutového bloku, který byl předložen při soudním jednání, dne 10. 3. 2023 požádal soud o části B pokutového bloku

z jeho spisového materiálu a dne 24. 3. 2023 požádal Krajské ředitelství Policie Královehradeckého kraje o nové posouzení podnětu k přezkumnému řízení.

32. Krajské ředitelství Policie Královehradeckého kraje se ve svém přípisu ze dne 24. 3. 2023 neztotožňuje se závěry krajského soudu a uvádí, že „soud v odůvodnění bez jakéhokoliv důkazu uvedl, že mohlo dojít k manipulaci s pokutovým blokem v neprospěch žalobce (přestupce), čímž naprosto bez dalšího nepochopitelným způsobem zpochybnil rozhodnutí v příkazním řízení na místě, které je stále v právní moci a není znám žádný důvod, aby tomu tak nebylo i nadále.“
33. Dne 24. 3. 2023 žalobce předložil ověřenou kopii předmětného bloku s tím, že originál je někde založen.
34. Dne 31. 3. 2023 bylo žalobci sděleno, že byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí a že se k nim žalobce může ve lhůtě 5 pracovních dnů vyjádřit. Tohoto práva žalobce nevyužil.
35. Dne 5. 4. 2023 byl žalovanému zaslán úřední záznam Policie České republiky ze dne 23. 2. 2022, č. j. KRPH-17279-5/ČJ-2022-05041, který byl vyhotoven pro potřeby posouzení podnětu k přezkumnému řízení týkající se pokuty uložené v příkazním řízení na místě ze dne 7. 1. 2022 a ve kterém je popisován průběh řešení přestupku, který byl ukončen vydáním předmětného pokutového bloku. Tolik ke skutkovým závěrům krajského soudu.
36. Nyní k právním závěrům. Podle ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
37. Podle ustanovení § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
38. Zdejší soud připomíná, že v řízení podle ustanovení § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nelze projednávat okolnosti spáchání jednotlivých přestupků, na jejichž základě jsou následně zaznamenány body v bodovém hodnocení řidiče. Úkolem správních orgánů v tomto řízení je pouze přezkoumání jednotlivých podkladů pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
39. Soud považuje za vhodné úvodem zrekapitulovat dosavadní judikturní závěry vztahující se k projednávané věci. Předně je třeba zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, dle kterého se musí rozlišovat mezi řízením „o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku)“ a řízením „o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat

pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

40. V souladu s tímto názorem Nejvyššího správního soudu se správní orgány v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů nezabývají tím, zdali se stal skutek, jenž má naplňovat znaky přestupku, zdali jej spáchal obviněný apod. To je předmětem přestupkového řízení, v němž je vydáno případné podkladové rozhodnutí. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů se správní orgány zabývají pouze tím, zda existuje zákonný podklad pro provedení záznamu, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu.
41. Jelikož se jedná o řízení, jejichž předmět je zcela odlišný, musí se rozlišovat i mezi námitkami, které lze v těchto řízeních uplatnit, jak podotkl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57: *„je třeba striktně rozlišovat mezi typem námitek, které může řidič uplatnit v samotném řízení o přestupku, a námitek, které lze uplatnit v řízení týkajícím se pouze provedení bodového záznamu. Řidič může úspěšně brojit proti záznamu bodů pouze tehdy, když nebyly pro záznam naplněny zákonné podmínky vyplývající z § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Musí tedy tvrdit, že vůbec neexistuje pravomocné rozhodnutí o přestupku, případně že mu nebyl zapsán počet bodů danému přestupku odpovídající (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, a ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16). [...] Nezákonnost rozhodnutí o přestupku lze totiž napadnout jen opravnými prostředky proti tomuto rozhodnutí; je-li rozhodnutí o přestupku pravomocné a srozumitelné a obsahuje-li všechny zákonné náležitosti, je možné na jeho základě záznam bodů provést.“*
42. Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále plyne, že oznámení policie o uložení pokuty, dle kterých je prováděn záznam bodů do registru řidičů, nejsou za každých okolností nezpochybnitelným důkazem a podkladem pro příslušný záznam. Zejména vyskytnou-li se relevantní pochybnosti o předložených údajích, je namístě si vyžádat další důkazy, především vlastní pokutové bloky. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že *„oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“* Oznámení o uložení

blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal.

43. Nicméně v rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011–74 Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*tyto závěry [= závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76] nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.*“ Je tedy třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015–33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016–32).
44. Konečně lze poukázat i na závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, který uzavřel, že: „*1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok [...] 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.*“
45. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 92 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, dříve v § 85 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích). Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58, nemusí nedostatky pokutového bloku, spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku), vždy zakládat

nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.

46. Podstatou tohoto sporu je nicméně posouzení toto, zda žalovaný dostal své povinnosti vyjádřené v bodu 35 rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 1. 2023, č. j. 30 A 45/2022 – 59, objasnit rozpory a nejasnosti ohledně části A, a žalobcem předložené části B, v důsledku toho tedy řádně a dostatečně zjistit skutkový stav věci.
47. Vázanost správního orgánu názorem soudu je vyjádřena v § 78 odst. 5 s. ř. s., který stanoví, že *„Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.“* Vázanost soudem vysloveným názorem pak plyne rovněž ze samotného kasačního principu, ovládajícího řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (a potažmo i řízení o kasační stížnosti). Základním smyslem tohoto pravidla bylo zajistit, aby právní závěry, k nimž příslušné soudy dospěly v rámci přezkumu rozhodovací činnosti správních orgánů, byly v dalším rozhodování těchto správních orgánů plně respektovány
48. Z judikatury vyplývá, že nerespektování závazného právního názoru vysloveného správním soudem ve zrušujícím rozsudku má za následek *„zrušení nového rozhodnutí správního úřadu pro nezákonnost bez dalšího“* (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 5. 1998, č. j. 7 A 56/1997-25, publ. pod č. 477/1999, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002 – 25, publ. pod č. 73/2004 Sb. NSS).
49. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2004, č. j. 5 A 110/2002-25, publ. pod č. 442/2005 Sb. NSS doplňuje, že *„Právní názor soudu nelze ponížovat na pouhou „námitku“ (jak žalovaný uvádí ve svém vyjádření k žalobě), o níž by správnímu orgánu bylo v dalším řízení umožněno uvážít, tj. kterou by žalovaný mohl i odmítnout, ale je třeba na něj nahlížet jako na pravidlo, jež je určujícím pro další kroky správního orgánu i pro úvahy, o něž bude správní orgán opírat závěrečné hodnocení zjištěných skutkových okolností. Prolomení povinnosti správního orgánu být vázán právním názorem soudu přichází v úvahu výjimečně, a to pouze tehdy, pokud v průběhu dalšího správního řízení po zrušení rozhodnutí správního orgánu byla učiněna nová skutková zjištění nebo pokud došlo ke změně právní úpravy, podle níž má být věc posuzována. V této právní věci však žádná z uvedených výjimek v úvahu nepřichází.“* Taktéž připustil, aby se správní orgán závazným právním názorem neřídil, pokud byl tento právní názor v mezidobí (ke dni nového rozhodování žalovaného správního orgánu) překonán judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 Azs 31/2016 – 36).
50. Pokud žalovaný s průvodním rozhodnutím soudu nesouhlasil, měl možnost se bránit kasační stížností. Pokud však správní orgán kasační stížnost nepodá, nemůže se závazným právním názorem jakkoliv polemizovat a naopak se jím musí řídit. Též bylo judikováno, že s ohledem na celkovou efektivitu správního soudnictví správní orgán nemůže vyčkávat s podáním kasační stížnosti až do druhého kola, ale naopak musí brojit proti nesprávnosti závazného právního názoru již v případě prvního rozhodnutí krajského soudu. Nevyužil-li správní orgán této možnosti, aniž mu v tom cokoliv bránilo, nemůže tak činit až v kasační stížnosti směřující proti dalšímu zrušujícímu rozsudku krajského soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2016, č. j. 9 As 201/2015-34).

51. Samotná existence části B, se kterou disponuje (nebo alespoň v době soudního jednání disponoval) žalobce a ze které jsou zřetelná razítka policisty, ve spojení s tvrzením žalobce, že pokutový blok část A č. 2845451 nepodepsal a že to „bylo celé jinak“, vytváří ohledně kvality pokutového bloku jako jednoho z podkladů podstatného pro vydání napadeného rozhodnutí určité pochyby. Bylo na žalovaném, aby se s těmito pochybnostmi vypořádal prostředky, kterými uzná za vhodné.
52. Toto však během dalšího řízení žalovaný neučinil, pouze požádal žalobce i soud o předložení originální části B a vznesl Krajskému ředitelství Policie Královéhradeckého kraje požadavek o nové posouzení předmětného bloku. To se ve své odpovědi nicméně vůči názoru soudu naprosto ohradilo s tím, že neexistuje žádný důkaz, že by k manipulaci s pokutovým blokem v neprospěch žalobce mohlo dojít. Dále žalovaný doplnil dokazování o úřední záznam ze dne 23. 2. 2022.
53. Žalovaný v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí stroze konstatoval, že předložení pouhé ověřené kopie namísto originální části B žalobcem je pouze účelové s cílem znemožnit případné znalecké zkoumání předmětné části. Absence čísla za písmenem „S“ na nepropisovací části B byla žalovaným s odkazem na vzory příkazových bloků Ministerstva financí označena za nemožnou. Pro žalovaného byla pro posouzení věci rozhodující část A, která je ve shodě jak s úředním záznamem ze dne 23. 2. 2022, tak s Oznámením o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 10. 1. 2022. Žalovaný sám uvádí, že i z laického pohledu na žalobcem předloženou část B je zřejmé, že se nejedná o část B k uvedenému bloku A, který je založen ve spisovém materiálu. Též bylo opětovně sděleno, že žalobce pokutový blok část A č. 2845451 podepsal a tedy s uvedeným přestupkem souhlasil.
54. S ohledem na princip materiální pravdy nelze v případě, že je ve spisu založena fotokopie pokutového bloku části B bez čísla za písmenem „S“ bez dalšího dojít k závěru, že to není možné. Soud uznává, že pro posouzení podkladového záznamu je zásadní část A, předloženou část B lze ve spojení s tvrzením žalobce o nepravosti jeho podpisu na části A vnímat jako pouhé vodítko k závěru, že skutkový stav s ohledem na jeho námitky od počátku řízení, nebyl náležitě zjištěn, nicméně s postupem a závěry žalovaného se neztotožňuje.
55. Žalovaný se totiž bez hlubšího doplnění dokazování spokojil pouze s konstatováním, že žalobci se nepodařilo zpochybnit podklad posledního záznamu do bodového hodnocení řidiče a nevyvstaly důvodné pochybnosti o skutkovém stavu celé věci. Krajský soud má nicméně stále za to, že skutkový stav nebyl náležitě zjištěn, neboť nebylo objasněno, zda podpis na pokutovém bloku části A č. 2845451 je opravdu žalobcův.
56. Neřídil-li se žalovaný právním názorem soudu, podle něhož ze skutkového stavu, jak byl žalovaným dosud zjištěn, nevyplývá jednoznačně, že by žalobce předmětnou část pokutového bloku podepsal, a bez doplnění hlubšího dokazování se omezil na polemiku s vyřčeným právním názorem soudu, resp. znovu ve svém opětovném rozhodnutí popsal, na základě čeho dospěl k závěru, že pokutový blok část A č. 2845451 je způsobilý být podkladem pro napadené rozhodnutí aniž by se byť pokusil vypořádat se s argumentem žalobce, že tento pokutový blok nepodepsal, nezbývá soudu, než žalobci v jeho žalobní námitce přisvědčit. Nerespektování právního názoru soudu je totiž samo o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost.

57. S ohledem na uvedený závěr již nebylo třeba, aby se soud zabýval ostatními žalobními body.

IV. Závěr a náklady řízení

58. Za těchto okolností nezbylo krajskému soudu, než žalobou napadené rozhodnutí žalovaného dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení (§ 78 odst. 3 s. ř. s.), neboť žalovaný nerespektoval právní názor soudu, že pokutový blok A č. 2845451 za dosud zjištěného skutkového stavu není s to být způsobilým podkladem, neboť existuje možnost, že s ním bylo manipulováno v neprospěch žalobce. Soud si stojí za svým názorem, že žalovaný stále nezjistil skutkový stav bez důvodných pochybností.
59. V dalším řízení tak bude povinností žalovaného zjistit, zda je podpis na pokutovém bloku části A č. 2845451 žalobce, a to například provedením znaleckého posudku z oboru písmoznalectví. V případě, kdy znaleckým posudkem nebude možné na jisto vyvrátit ani potvrdit pravost podpisu na této části, je nutné se pokusit vysvětlit samotnou existenci předmětné části B, která zjevně nekoresponduje s částí A založenou do spisu a na které jsou razítka policejního orgánu. Uvedené se nabízí objasnit prostřednictvím výsledku policistů, kteří dle úředního záznamu ze dne 23. 2. 2022 měli být přítomni vydání předmětného pokutového bloku, a to prap. Mgr. V. Š. a pprap. M. O.
60. Výrok II. o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
61. V souzeném případě měl úspěch žalobce, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení. Žalobce byl v řízení před soudem zastoupen advokátem, náleží mu tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Výše odměny a náhrady hotových výdajů byla stanovena v rozsahu vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Odměna byla stanovena v souladu s § 7, § 9 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby, přičemž soud odměnu počítal za 2 úkony právní služby ve smyslu § 11 písm. a), d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby), tedy ve výši 6 200 Kč. Náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby, tedy celkem ve výši 600 Kč. Celkem činily náklady na odměnu a zastoupení žalobce částku 6 800 Kč, k níž soud připočetl částku 4 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Zástupce žalobce není plátcem DPH, proto nejsou náklady soudního řízení povyšovány o daň z přidané hodnoty. Žalovanému soud uložil, aby celkovou náhradu nákladů řízení ve výši 10 800 Kč zaplatil žalobci k rukám jeho advokáta v přiměřené lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 25. července 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: I. S.